

αποβολή

αποβολή, η, ουσ. [<αρχ. ἀποβολή], η αποβολή· άνθρωπος αδύνατος, μικρόσωμος, καχεκτικός: «τι μάλωμα να κάνεις μ' αυτόν τον άνθρωπο, που είναι σκέτη αποβολή!»· άνθρωπος κακοφτιαγμένος, κακομούτσουνος, κακάσχημος: «παντρεύτηκε μια γυναίκα που είναι σαν αποβολή, μόνο και μόνο επειδή έχει πολλά λεφτά». Από την εικόνα του εμβρύου, που γεννήθηκε νεκρό λόγω αυτόματης διακοπής της κύησης και που είναι πάρα πολύ άσχημο.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας